

Messu

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

Pyhäinpäivä, 4.11.2023

Pyhän aihe	Pyhien yhteys
Liturginen väri	Punainen
Alttarikynttilöitä	4 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 89:6–8, 16–19
Vanhan Testamentin teksti	Jesaja 60:18–21
Epistolateksti	Ilmestyskirja 21:1–4
Evankeliumi	Matteus 5:1–12

Virret

Alkuvirsi	146
Kiitosvirsi	126
Saarnavirsi / päivän virsi	895
Uhrivirsi	580
Ehtoollisvirret	221
Päätösvirsi	632

Kollehtarukous:

Herra, Kaikkivaltias Jumala. Suo pyhiesi esikuvan kehottaa meitä elämään kristillisesti, että me, jotka vietämme heidän muistoansa, uskossa ja kilvoituksessa seuraisimme heitä. Sinun rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen.

Saarnateksti: Ilmestyskirja 21:1–4

Saarnan aihe Kristuksen lahjavanhurskaus – seurakunnan kaunistus

Pyhäinpäivä eli Pyhain miesten päivä

Pyhäinpäivä vie katseemme Karitsan valtaistuimen edessä seisovaan ja riemuitsevaan pelastettujen joukkoon. Tämä näky tekee Jumalan valtakunnan voiton todelliseksi. Mekin saamme uskossa ja toivossa iloita Kristuksen voitosta ja niistä, jotka ovat jo päässeet perille Jumalan Taivaaseen.

Varhaisen kirkon aikana Pyhain miesten päivää vietettiin marttyyrien muistopäivänä, mutta neljänneltä vuosisadalta asti myös kaikkien pyhien, Kristuksessa pelastettujen ja Taivaan kirkkauteen päässeiden koko kirkolle yhteisenä päivänä. On kuitenkin syytä nähdä, että on todennäköistä, että alun perin Pyhain miesten päivää vietettiin erityisesti apostolien, jotka kaikki olivat apostolin virkaan valittuja miehiä, muistoksi. Historian mukaan yksitoista kahdestatoista apostolista todisti Kristuksesta marttyyrikuolemalla. Näin ollen Pyhain miesten päivä erityisellä tavalla muistuttaa meitä oikeasta apostolisesta uskosta. Sanoohan Raamattu: **”Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus.”** (Efesolaiskirje 2:19–20) Tuo pyhä kaupunki, Jumalan

seurakunta, uusi Jerusalem, johon meidätkin on kasteen ja uskon kautta liitetty, on rakennettu kahdentoista apostolin ja heitä edeltäneiden Vanhan Testamentin profeettojen perustukselle. Samaa ”perustus” sanaa käytetään myös Luukkaan evankeliumissa: **”Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu.”** (Luukas 6:48) Niinpä Pyhäinpäivän Raamatun tekstit opettavat meitä

- i. Apostolisesta, Raamatullisesta uskosta, joka löydetään, kun kaivetaan syvälle pyhään Raamattuun ja Raamatun mukaiseen luterilaiseen tunnustukseen
- ii. Kristuksen nimen, Jumalan Sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden kärsimisestä
- iii. Edesmenneiden pyhien hurskaasta elämänvaelluksesta

Päivän epistolateksti Ilmestyskirjasta avaa meille valtavan maiseman: **”Ja minä näin uuden Taivaan ja uuden maan ... ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin ... laskeutuvan alas Taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan ’Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä ja Hän on asuva heidän keskellensä. Hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä.”** (Ilmestyskirja 21:1–4) Pyhäinpäivän Raamatun tekstissä näemme Kristuksessa voittaneen seurakunnan ihanan aseman Jumalan edessä: tulee päivä, jolloin Kristuksessa kuolleet saavat maistaa alati sitä, että Jumala on heidän keskellään ja kaikki kyneleet on pyyhitty pois, kuolemaa ei enää ole, ei ole murhetta eikä parkua eikä kipua.

Luterilaisina kristittyinä me emme palvo pyhiä emmekä huuda niitä avuksi. Siksi Augsburgin tunnustus sanoo pyhien palveluksesta: *”Meidän tulee säilyttää muistossamme pyhät, jotta uskomme vahvistuisi, kun näemme, kuinka he ovat saaneet armon ja kuinka he uskon kautta ovat tulleet autuaiksi sekä että itse kukin kohdassamme seuraisimme heidän hyviä tekojaan.”* (Augsburgin tunnustus, artikla 21)

1. Niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu (Ilmestyskirja 21:2)

Tämä pyhän Raamatun teksti todistaa meille, että ihmissielu on kuolematon. Tätä Ilmestyskirjan kohtaa edeltävät tapahtumat ovat Kristuksen toinen tulemus ja viimeinen tuomio ja kuoleman, helvetin ja kaikkien epäuskoisten heittäminen tuliseen järveen. (Ilmestyskirja 20:11–15) Koska siis jokainen ihminen tulee viimeiselle tuomiolle, siis myös jo ennen kuolleet, ja katumattomat joutuvat iankaikkisesti tuliseen järveen, mutta Kristukseen uskovat tulevat osaksi uutta Jerusalemiä, Jumalan pyhää kaupunkia. osoittavat nämä todisteet, että ihmissielu on kuolematon. Tästä meidän tulee myös olla hyvin tarkka tässä eksyttävässä ajassamme. Yhä useampi ihminen täällä Suomessakin elää toiveajattelua, että kuoleman jälkeen ihminen vain lakkaa olemasta tai häviää jonnekin. Ei näin, vaan on oleva viimeinen tuomio ja ihmisen sielu, ruumiiseen uudestaan yhtyneenä Kristuksen tulemuksessa eli ylösnousemusruumiissaan, joutuu joko lampaiden joukkoon tai vuohien joukkoon, toisin sanoen, pelastettujen joukkoon, mikäli on tämän ajallisen elämän aikana turvautunut hyvän Vapahtajan Jeesuksen ansioon, tai kadotukseen eli iankaikkiseen tulijärveen, mikäli on ajallisen elämän aikana torjunut Herran Jeesuksen ristin ansion syntiensä sovittamiseksi.

Kun Jumala loi ihmisen, Raamattu sanoo tapahtumasta: **”Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi Hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi Hän loi heidät.”** (Genesis 1:27) ja **”Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu.”** (Genesis 2:7) Koska Jumala on kuolematon, ja ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, on myös ihmisen sielu kuolematon. **”Iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti.”** (1. Timoteuskirje 1:17)

”Niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu.” (Ilmestyskirja 21:2) Ystävä, sinä, joka olet Kristukseen kastettu ja uskot Häneen, olet jo tässä ajassa kaunistettu Kristuksen ansiolla eli lahjavanhurskaudella. Morsiuspsalmissa 45 sanotaan: **”Ylen ihana on Kuninkaan tytär sisäkammioissa, kultakudosta on hänen pukunsa. Kirjailuissa vaatteissa hänet saatetaan Kuninkaan tykö. Ilolla ja riemulla heitä saatetaan, he astuvat Kuninkaan palatsiin.”** (Psalmi 45:14–16) Ystävä, sinun syntisi on luettu Jumalan Pojan Jeesuksen päälle, kun Hän kärsi ja kuoli ristillä. Hän oli itsessään, olemuksessaan viaton, mutta meidän syntimme luettiin Hänen syyksi ja Hänet teurastettiin niin kuin Karitsa teurastetaan ja Hän vuodatti verensä syntiemme sovintomaksuksi. Hänen – Jeesuksen – vanhurskaus luettiin ja luetaan meidän hyväksemme, meidän, jotka Jumalan Sanan voimasta uskomme. Me, jotka olemuksellisesti olemme täysin perisyntien turmelemia ja kadotettuja, meidän hyväksemme luettiin tuo Kristuksen täydellinen vanhurskaus, joka kelpaa täydellisesti Isän edessä. Tämä auttaa ymmärtämään, miksi me Jeesusta tunnustavat näemme yhä itsessämme paljon syntiä ja murehdimme omien syntiemme ja epäuskomme kanssa; meitä ei tehty vanhurskaiksi kasteessa ja uskossa, vaan Kristuksen vieras vanhurskaus luettiin meidän hyväksemme ja meihin vielä jäi perisyntien turmelus, kuitenkin niin, että sitä ei enää Kristukseen uskovalle lueta syyksi. Tätä tarkoittavat sanat **”morsian, miehellensä kaunistettu.”** Jeesuksen veri puhdistaa omantunnon, ja sydän uudistetaan; sitä tarkoittavat sanat **”ihana on Kuninkaan tytär sisäkammioissa.”**

Tekstimme myös todistaa, että kun ihminen kuolee, on hänellä vain kaksi paikkaa, jotka hänellä on edessään ja johon hän kuollessaan joutuu: taivas, Jumalan paratiisi tai helvetti, iankaikkinen rangaistus. Kaikki muut kuvitelmat kuoleman jälkeisestä olotilasta, päämäärästä ovat ihmisen kuvitelmaa. Sen tähden, meidän siis tulee ottaa tarkasti vaarin elämästämme ja Jumalan pelastuksesta Kristuksessa. Tämä ihmisen maan päällä eletty aika on tarkoitettu valmistautumisajaksi iankaikkisuuteen.

2. Jumalan maja ihmisten keskellä (Ilmestyskirja 21:3)

Mikä ihana ja valtava onkaan tekstimme maisema ja se todellisuus, joka Jumalan omia, Kristuksessa lunastettuja kohtaa: **”Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja Hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.”** (Ilmestyskirja 21:3–4)

Tämä elämä ajassa on niin usein surun, murheen, kivun, sairauden ja ahdistuksen värittämää. Kristityn tie on usein raskaiden koettelemusten kuormien kantamista. Kun oikein ajatellaamme elämäämme tämän Sanan valossa, niin huomamme, että olemme monin tavoin osalliset näistä ajallisista vaivoista. Jumala tosin käyttää niitä saattaakseen meitä lähelle Hänen Poikaansa Jeesusta ja Hänen veriansiotaan ja moninaisia armolupauksia, mutta nämä kuormat jatkuvat Jumalan pyhillä, Kristuksessa lunastetuilla läpi elämän eri muodoissa ja eri määrin. Mutta tämä Jumalan Sana, **”Jumalan maja ihmisten keskellä,”** on todellisuutta sinullekin, ja vahva vakuutus, että Jumala on Kristuksessa valmistanut sinulle sijan taivaaseen ja siellä Jumala asuu keskellämme. Kyllä Jumala nytkin on keskellämme Sanassaan ja kasteen ja ehtoollisen sakramenteissaan ja kalliissa lupauksissaan, mutta vielä perisyntien turmelus ja sota syntiä vastaan kuitenkin rasittaa sieluamme ja vaellustamme. On myös päivä, jolloin Jumala pyyhkii pois jokaisen kyneleesi. Ajattele, itse Elävä Jumala kumartuu konkreettisella tavalla puoleesi ja ilahduttaa sinua Isällisellä rakkaudellaan, ja sinä tule sanomaan Psalmiin 16 sanoin: **”Ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.”** (Psalmi 16:11) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa